

РЕШЕНИЕ

№ 1522

гр. София, 08.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1173** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалбата на „Лион фарм“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Решение № 99/09.01.2023 година, постановено по НАХД № 126/2022 година на Районен съд – София, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2100105/20.12.2021 година на Директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С..

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, тъй като не е представена заповед за възлагане изпълнението на правомощията на Директор на дирекция“ „Инспекция по труда“ на В. В. както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че наказателното постановление не е издадено в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, както и че в хода на административнонаказателното производство е нарушено правото му на защита, тъй като във връченото уведомление не е посочено по кое от издадените предписания трябва да представи доказателства. Твърди, че ако това беше направено, щяха да бъдат представени доказателства за изплащане на трудовото възнаграждение на В. А..

Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че наложената имуществена санкция е съразмерна на извършеното нарушение. Моли съда да постанови решение, с което да отмени въззивното решение и да постанови ново, по същество на спора, с което да отмени наказателно постановление

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуален представител, поддържа касационната жалба.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното решение. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След преценка на процесуалната допустимост и основателност на жалбата, извършена в рамките на касационната проверка по чл. 218 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът намира следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на „Медикал логистик“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] (с променено наименование Л. Ф.“ ЕООД), срещу Наказателно постановление № 22-2100105/20.12.2021 година на директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на дружеството е наложена „имуществена санкция” в размер на 1 500 лева за нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда затова, че на 12.11.2021 година не е изпълнило предписание, дадено с Протокол от 22.10.2021 година, т. 13, да изплати на В. С. А., трудово възнаграждение за периода м.март – м.май.2021 година.

С Решение № 99/09.01.2023 година, постановено по НАХД № 126/2022 година, състав на Районен съд – София е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат въззивният съд е приел от фактическа страна, че с Протокол от 22.10.2021 година, съставен от служители на Дирекция „Инспекция по труда“, е дадено задължително предписание за изплащане на трудовото възнаграждение на В. С. А. за периода м.март – м.май.2021 година до 11.11.2021 година. Приел е, че при извършената на 29.11.2021 година проверка е установено, че предписанието не е изпълнено. Въззивният съд е приел, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Приел е, че акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление отговарят на изискванията по чл. 42 и 57 от ЗАНН. Приел е, че даденото предписание за изплащане на трудово възнаграждение в протокола от 11.11.2021 година не е изпълнено, поради което е осъществен състава на нарушението по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях е извел правилен извод за извършено нарушение.

В Протокол № ПР2131218/22.10.2021 година, връчен на законния представител на дружеството, е обективизирано задължително предписание за изплащане на трудово

възнаграждение на В. С. А. за периода м.март-м.май.2021 година до 11.11.2021 година. П., представляващо принудителна административна мярка по чл. 404, ал. 1, т. 12 от Кодекса на труда, е влязло в сила на 05.12.2023 година, след съдебно обжалване.

Доколкото обжалването на наложената принудителна мярка не спира изпълнението, арг. чл. 405, изр. 2 от Кодекса на труда, обективизираното в протокола от 22.10.2021 година предписание е подлежащо на изпълнение индивидуален административен акт.

С призовки от 12.11.2021 година и 16.11.2021 година дружеството-работодател е задължено да представи доказателства за изпълнение на дадените с протокола от 22.10.2021 година предписания. В писмено изявление от 12.11.2021 година законният представител на дружеството е посочил, че не представя писмени документи.

В Протокол № ПР2134765/29.11.2021 година е обективирана констатация на контролните органи, че предписанието не е изпълнено.

В хода на административнонаказателното и въззивното производство не са представени доказателства за установяване изпълнение на даденото с протокола от 20.10.2021 година предписание.

Въззивният съд неправилно е концентрирал спора върху основанията за издаване на задължителното предписание, а именно изплатено ли е трудовото възнаграждение на В. А.. На изясняване, в конкретния случай, подлежи изпълнение на даденото предписание. Т.е. неподлежащо на доказване във въззивното производство е обстоятелството изплатени ли са трудовите възнаграждения на А. за периода м.март-м.май.2021 година до дата 20.10.2021 година, респективно подлежащо на доказване е извършено ли е плащане на възнагражденията в периода 20.10.2021 – 11.11.2021 година. Това е така, защото даденото предписание разпростира стабилитета си върху факта на неизплащане на трудовите възнаграждения и това обстоятелство не може да бъде проверявано. Същото подлежи на проверка при съдебното обжалване на предписанието.

Въз основа на установеното по безспорен и категоричен начин неизпълнение на задължението за изпълнение на предписанието, съдът намира, че дружеството е осъществило състава на нарушението по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, извод, до който е достигнал и въззивният съд.

Настоящият състав не споделя мотивите на въззивната инстанция в частта на извършената проверка за материална законосъобразност на наложената санкция. Минималният, предвиден в санкционната разпоредба на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда, размер на наказанието е 1 500 лева, а не 2 000 лева, както е приел въззивният съд.

С оглед на горното проверяваното решение следва да се остави в сила.

На ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размера на 80 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 99/09.01.2023 година, постановено по НАХД № 126/2022 година по описа на Районен съд - София.

ОСЪЖДА „Лион фарм“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], район „Л.“, [улица], [жилищен адрес] ет. -1, офис 2, ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА Дирекция „Инспекция по труда“ – С. сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

2.

1.